

[Ole Donner]

Jeg er 100 pct. enig i fru Pia Gjellerups betragtninger omkring de almene fonde. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor man ikke i det oprindelige lovforslag har taget de almennyttige fonde ind, når man har så stor sympati for dem. Jeg kan da ikke forstå, hvordan i alverden finanslovsparterierne kan glemme et åbenbart så vigtigt område. Hvorfor har man ikke taget hensyn til alle disse mange fonde, inklusive den lille i Frederiksværk? Man burde da have sat dem ind omgående.

Dernæst vil jeg godt sige til regeringspartierne, at man skal altså ikke pr. automatik regne med, hvordan Fremskridtspartiet stemmer. Vi har vist vores forhandlingsvilje flere gange inden for de sidste måneder, og forhandling er vi stadig væk villige til, men man skal ikke med sikkerhed regne med, at man får et lovforslag igennem, bare fordi man tror, at Fremskridtspartiet vil gøre sådan og sådan.

Omkring de almene fonde vil jeg godt gøre opmærksom på, at der findes jo mange fonde i dette land. Der er også en forening som Tvind, som laver forskellige fonde, og jeg kunne mægtigt forestille mig, at de kunne finde på at lave en almen fond, og man kan med nemhed ændre en fundats. Derfor vil vi advare stærkt imod dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg skal ikke blande mig voldsomt meget i debatten mellem fru Pia Gjellerup og skatteministeren omkring ikrafttræden, men jeg synes, skatteministeren har et forklaringsproblem. Det er da sådan, at når man i den ene ende får tabsfradrag, men ikke skal beskattes af gevinsten, så får vi en asymmetri, og ministeren lægger normalt vægt på, at der skal være symmetri. Det må da betyde, at man skal støtte det socialdemokratiske ændringsforslag, sådan som SF også gør.

Men jeg kom egentlig på talerstolen for at knytte en enkelt kommentar til ministerens afvisning af, at der er tale om et dårligt forarbejde til loven. Jeg må spørge, hvorfor det så har været nødvendigt efterfølgende at komme med ændringsforslag i hobetal, som fjerner – som det også hedder i mange af begrundelserne – utilsigtede virkninger. Virkningerne er i øvrigt i det store og hele belyst af SF, der i denne sag har stillet over 90 pct. af de spørgsmål, der er

stillet i sagen. Heldigvis er det da usædvanligt, at regeringen kommer med flere ændringsforslag, end der oprindeligt er punkter i lovforslaget. Heldigvis er det da også sjældent, at regeringen uden for betænkningen foreslår flere paragraffer ændret, end der overhovedet var paragraffer i det oprindelige forslag. Så når ministeren siger, at der her er gjort et godt forarbejde, vil jeg gerne se, hvordan dårligt forarbejde ser ud!

Jeg synes, det har været meget lidt overskueligt, og jeg vil vove den påstand, at det er meget få i denne sal, der, når vi om lidt trykker på knapperne, egentlig har forstået, hvad det alt sammen handler om, og det er ret beset ikke godt.

Det er heller ikke specielt heldigt, at en stor del af udvalgsarbejdet foregår fra talerstolen, sådan som debatten mellem fru Pia Gjellerup og skatteministeren viser.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Da skatteministeren skulle forklare ikrafttrædelsesbestemmelserne, som de er fremsat fra regeringens side, tror jeg, han brugte udtrykket, at »regeringen er helt konsekvent«, og det er jo et probat middel, når man skal fortælle noget om, at man i den ene situation gør det stik modsatte af, hvad man har gjort i den anden, så skal man da sige, at man er helt konsekvent.

Problemet er, at regeringen og skatteministeren er fuldstændig inkonsekvente, og jeg er helt overbevist om, at skatteministeren udmærket godt er klar over det. I eksemplet med fordringen på 100.000 kr., der bliver realiseret efter lovens ikrafttræden til 75.000 kr., vil skatteministeren have, at man skal indrømme vedkommende et tabsfradrag på 25.000 kr., selv om der overhovedet ikke har været noget tab i den tid, hvor der har været skattepligt. Det står fast.

Men dér, hvor skatteministeren har problemer, er, når han kommer til den omvendte situation, hvor fordringen er købt til en værdi af 50.000 kr. og bliver realiseret til en værdi af 75.000 kr. Så skulle man jo mene, at den pågældende burde blive beskattet af de 25.000 kr. i gevinst. Sådan er det imidlertid ikke, for dér vil skatteministeren lige indskyde ikrafttrædelsesdatoen og sige: Nej, for siden ikrafttrædelsesdatoen er der realiseret et tab. Jamen så må det også være ikrafttrædelsesdatoen, vi skal have